

[Knud Østergaard.]

ønsket om at vinde hæder på slagmarken er borte, gud ske lov. Jeg kender ingen, ikke én person i forsvaret, som ikke erkender krigens gru og fornædelse og altødelæggende virkning. Jeg kender ingen, som har en anden opfattelse af sin gerning i forsvaret end den, at den beforder freden.

Hvis alle, der tager del i debatten om forsvaret, ville gå ud fra disse, ikke opfattelser, men kendsgerninger, ville man tilføre meningsudvekslingen en saglighed, der betød, at vi kunne koncentrere os om det væsentlige, som f. eks. kunne formuleres således: hvorledes skal vi indrette vort forsvar, således at det inden for den økonomiske ramme, som folketetinget har udstukket, kan præstere den størst mulige indsats til støtte for den politik, som er regeringens og er folketingets? Derom føres diskussionen, og jeg har forstået på den højtærede forsvarsminister, at således er også hans filosofi, og det er på den baggrund, at han på regeringens vegne har fremsat de to lovforslag, vi behandler nu. Har ministeren en anden opfattelse, eller har jeg misforstået hans motiver, så vil jeg gerne, om han benytter den mulighed, han har her og nu, til at vejlede mig og til at retlede mig.

Jeg har også forstået, at det, regeringen, socialdemokratiet og forsvarsministeren ønsker, det er ikke et billigere forsvar, men et anderledes forsvar. Det har også forsvarsministeren og flere andre fra regeringspartiet udtalt, som har plads i dette høje ting, og statsministeren har udtalt sig på samme linje. Det vil altså sige, man ønsker ikke at ændre den økonomiske ramme for forsvaret, det er strukturen, det drejer sig om. Da jeg i den forbindelse også mener at erindre, at den tidligere statsminister, det ærede medlem hr. Hilmar Baunsgaard, under valgkampen udtalte sig tilsvarende — jeg tror, hr. Hilmar Baunsgaard om forsvaret netop anvendte udtrykket „en fastholdelse af det nuværende økonomiske niveau“ — ja, så synes opgaven, som jeg allerede har sagt, at være begrænset til det strukturelle, til, om

man vil, at besvare spørgsmålet: hvorledes får vi det, vi ønsker, for de penge, vi har til rådighed? Har jeg uret i denne opfattelse, vil jeg gerne høre på hvilket punkt. Ellers må jeg regne med, at min opfattelse af situationen er korrekt.

Foreløbig går jeg altså ud herfra, og derfor vil jeg gerne vende mig til den forsvarsordning, vi har i dag, og som netop er baseret på den økonomiske ramme, som regeringen og folketingets flertal ikke ønsker at ændre. Jeg gør det, ikke mindst fordi forsvarsministeren — det må jeg indrømme, ikke uden elegance — gang på gang har argumenteret for sit forslag ud fra den betragtning, at der i den nuværende ordning ikke længere var balance mellem ramme og indhold. Min vurdering af Danmarks forsvar i dag, altså det forsvar, der er opbygget under den eksisterende lov, er den, at vel har det mangler, men det vil et forsvar altid have, for udviklingen, ikke mindst den tekniske, står aldrig stille, men manglerne er mindre end nogen sinde, og forsvaret er bedre og stærkere, end det nogen sinde har været i Danmark.

Hjemmeværnet fastholder sine styrkemål, uddannelsen og udrustningen bedres, og jeg tror, det vil styrke hjemmeværnet, at regeringen netop i den allerseneste tid har vist vilje til at placere nogle — efter min opfattelse — af socialdemokratiets bedste folk på de ledende poster i det frivillige forsvar.

Men lad os se på de øvrige værn, de tre øvrige værn, hvorom lovforslagene jo drejer sig.

Er flyvevåbenet rede? Har det maskiner og piloter og jordpersonel og teknikere til sine 9 eskadriller, som loven foreskriver? Ja, det er tilfældet, når de fly, som er købt og er i leverance, er tilgået. Flyvevåbenet opfylder lovens krav. Har ministeren en anden opfattelse. Er der forskel mellem ramme og indhold her? Ja, så synes jeg, det er hans pligt at lade folketetinget få kendskab hertil.

I søværnet er, så vidt jeg erindrer, situationen den, at med de anskaffelser af motor-torpedobåde, som er godkendt af finansud-